

П. Костенко.

ПРОМИСЛОВІСТЬ УКРАЇНИ ПІСЛЯ ГОРОЖАНСЬКОЇ ВІЙНИ І ЗАХОДИ ДО ЇЇ ВІДРОДЖЕННЯ.

(Розвідка написана для "Українських Робітничих Вістей".)

(Продовження.)

Перейдемо тепер до оброблюваної промисловості України. Під впливом 1914 року в дев'яти губерніях, які майже всі цілком ввійшли в склад сучасної Української Радянської Республіки, було 3.461 проми-

словних підприємств (що підлягали фабрично-заводській інспекції); в цих підприємствах працювало 332 тисячі робітників. По окремих галузях промисловості зазначені підприємства і робітники розподілялись так:

Table with 3 columns: Галузь промисловості, Число підприємств, Число робітників. Rows include: 1. Оброблення харчових і смакових річей, 2. Оброблення металів, 3. Оброблення мінеральних річей, 4. Механічне оброблення дерева, 5. Вироблення паперу і поліграфічна продукція, 6. Оброблення волоконистих річей, 7. Хемічна продукція, 8. Оброблення скотарських продуктів, 9. Інші галузі продукції.

З цієї таблиці бачимо, що більше половини всіх робітників працювало в харчовій промисловості (цукрової, спиртової, мукомольної і т. д.). Багато робітників працювало також в обробленні металів та мінералів. Інші галузі промисловості, як загалом і оброблююча промисловість були розвинені на Україні порівняно не так, як в Росії. Успішніша була центральна політика московської буржуазії, яка вивозила з України каміній вугіль, залізо, шерсть і багато інших сировин і переробляла все це в Росії.

Співнимось трохи докладніше на головніших галузях оброблюваної промисловості. Почнемо з харчової промисловості.

В 1920 році Радянською владою було взято на підрахунок 4.630 підприємств харчової промисловості (млинів, макарощі, консервні та ковбасні фабрики, оцетові фабрики, броварні тощо); з них працювало в тім році лише 350 підприємств, тобто біля 8%. Головну увагу було звернено на млини, яких працювало в 1920 році 242; з них було націоналізовано 114 млинів. По чайнокофейній галузі в 1920 році працювало 19 фабрик, по консервно-мясній — 7 фабрик.

1921 рік приніс значне оживлене всім галузям промисловості. В першій половині 1921 року працювало 237 державних млинів, в них було зайнято 12.000 робітників; ці млини перемололи за перший півріччя 30.000.000 пудів зерна. Через те, що було дуже тяжко поставити для всіх державних млинів сировину, паливо і технічні матеріали, число державних млинів в друге півріччя 1921 року було зменшено до 86 млинів. Інші млини було передано в завідування губерніяльних рад народного господарства, а дано в аренду кооператорам і приватним підприємцям. Державні млини було об'єднано в жовтні місяці 1921 р. в мукомольний трест.

Нова економічна політика повністю сприяє розвитку харчової галузі промисловості; на перешкоді стоїть головним чином голод.

Олійна промисловість зруйнована. З 57 націоналізованих великих олійних заводів працювало в 1920 і в 1921 році всього тільки біля 30 заводів, та й то майже не в повнім розмірі і не повністю. Млини не мали потрібного палива. В першій половині 1921 року було перероблено в державних олійних заводах всього тільки 1.300.000 пудів сировини. В мірні довший час таку кількість за той же час міг переробити один великий завод. З осені 1921 року, в авашку з новою економічною політикою багато олійних заводів адало в аренду, а літні заводи об'єднано в трест. Як відомо, велике значення має на Україні цукрова промисловість. У всій Росії нараховується 240 цукроварень, з того на Україні — 212 тобто біля 88%.

Центром цукрової промисловості на Україні є Київщина та Поділля, де нараховується 111 цукроварень; потім йде Харківщина — 26 заводів, а

Полтавський і Кременчузький — 21 завод, на Волищині 15, на Чернігівщині — 10. За час горожанської війни цукрову промисловість на Україні дуже знищено. В 1920 році працювало тільки 163 заводи, 29 стояло зовсім; було засіяно під буряки 133.932 десятин, тобто в чотири рази менше, ніж засталося в дореволюційний час; зібрано-ж буряків було лише 3.776.509 дванадцяти пудових берковців; в порівнянні з 1914 роком, коли було зібрано буряків 618.325.000 берковців, зруйнувано буряків зменшилось майже в 20 разів.

В кампанію 1920—1921 року вироблено на всіх цукроварнях України білого цукру — 4.060.188 пудів, жовтого — 671.250 пудів, утфеля — 368.434 пудів, кормової патоки — 1.434.361 пуд. В кампанію 1914—1915 року на Україні було вироблено 61.810.465 пудів білого цукру. Отже продукція 1920—1921 року висна всього біля 6% довоєнної продукції.

Дейнішчина в 1919, році, польська являла в 1920 році завдали тяжкого удару цукрової промисловості; вони припинили розпочату господарськими органами Радянської України роботу, перешкодили засіву буряків, їх копії і т. д.

В цукрової продукції на місці листопад—грудень припадає як раз на час цукру. Це означає залежить в першій мірі від кількості того буряка, який постачається в цукроварням. Засуха і шкідливі зливи майже зовсім врожали буряків в 1921 році. Про те, щоб цустити в роботу всі цукроварні, не доводилося і думати. Заводи одержали тільки половину той невеликої кількості буряка, яку вони мали в листопаді—грудні 1920 року. Через се й цукру вироблено в листопаді—грудні 1921 року приблизно в два рази менше, ніж в 1920 році (а саме всього ооко 3 мільонів пудів білого цукру).

Цукрова кампанія 1921 року почалась при тяжких умовах. Не вистарчало бурякового насіння для засіву. Буряків вродило мало. Богато їх поїла гурнь. Довелось зменшити число працюючих заводів до 119. Через брак палива, матеріалів для ремонту та через нестачу буряків продукція цукру в 1921—1922 році не зробила радикального поступу в порівнянні з минулою кампанією. Вона ще чекає на своє відродження!

Близько до цукрової промисловості стоїть винюкурна промисловість України. Всього на Україні рахувалось 623 гуралень та 70 великих скеліпів для спирту. Центром сеї промисловості являється Правобережжя. В 1920 році працювало тільки 37 гуралень (було-ж націоналізовано всього 551 гуралень); ці 37 гуралень виробляли 17.303.570 градусів спирту; по відношенню до нормальної продуктивності працюючих гуралень кількість виробленого ними спирту виноситься 13%, а по відношенню до загальної викурки спирту 575 гуралень в 1912—1913 році—се виносило 1,5%.

На 1. липня 1921 року працювало вже 58 гуралень, які

за перше півріччя 1921 року виробили 17.153.475 градусів спирту. В таких розмірах йде продукція і далі. Поширити її немає ніякої можливості; половина заводів так аруйнована, щоб їх зовсім не можна відновити; інші потребують капітального ремонту. Але навіть і тих кілька десятків заводів, що більш менш справні, не можуть бути використані через брак палива і сировини (картоплі, патоки, кукурузи, ячменю, жита і т. д.).

Текстильна промисловість України набула помітнішого значіння тільки в останні роки — в роки імперіалістичної війни. До 1914 року існувало на Україні тільки шість великих текстильних підприємств і кілька дрібніших, що працювали для місцевого селянського ринку (сукновальство). Ся промисловість виробляла головним чином сповоазальний шпатаг, канати (Харків—Одеса); паси для млинів (Луганськ), сукно для олійниць (Луганськ), а також промислову овецьку вунуть (Харків). 1914—1915 рік приніс великі зміни для текстильної промисловості України; військові події захопили Польщу, Литву і Латвію, почалась евакуація підприємств в глибину Росії. Частина фабрично-заводських машин попала при сім'ї на Україну, головним чином на Харківщину. Се дало можливість закласти кілька текстильних фабрик на Україні.

Але аж до самого 1920 року текстильна промисловість України була в хаотичному стані; ніхто нею особливо не клопотав ся. Та в 1920 році робітники України, впоравшись з контрреволюцією, звернули пильну увагу на сю нову, молоді ділянку своєї творчої, господарської праці на Україні. Господарські органи Республіки і професійні робітничі організації вживають серйозних заходів до створення державної текстильної промисловості, котра відповідала б господарським потребам робітничо-селянської держави.

Так 1920 рік явив ся для текстильної промисловості України, роком організаційним. Майже цілий рік господарські і професійні органи вжили для осаноження зі становіщем сеї галузі промисловості, для дослідження окремих її підприємств та для організації управління нею. Сю працю по організації, дослідженню і концентрації промисловості дійсно й було переведено в 1920 році. За рік було досліджено і взято на підрахунок слідувочу кількість підприємств: на Харківщині — 37, в Одеській губ. — 17, на Київщині — 17, на Полтавщині — 11, на Волині — 14, на Катеринославщині — 7, на Поділля — 8, в Кременчузькій губернії — 5, в Миколаївській — 5, в Донецькій — 5, — всього 126 підприємств.

(Дальше буде.)

ЧОМУ Я ПОМАГАЮ "УКР. РОБІТНИЧИМ ВІСТЯМ"

Едмонтон, Алта.

Коли я перечитав на сторінках "Укр. Роб. Вістей" поклик т. Д. Лобая, що наша газета потребує допомоги і в тім поклик т. Лобая каже мене особливо, то складаючи відповідь на сей поклик \$5.00, я хочу сказати пару слів, чому я се роблю. Роблю я се не тому, що тов. Лобай мене каже, а тому, що знаю і бачу, чим є для робітників дійсна робітничая газета. Яке значення має преса в сучасній суспільстві? Если-б всі робітники, або хоч велика їх частина знали (так як се знають капіталісти), яке значення має преса, то наша газета не зверталась би до нас за поміччю, товариші не покидали-б один другого поимено. Але лихого в тім, що не всі робітники розуміють значення своєї преси, а многи хоч і знають, то не доцінюють його.

Я беру за примір капіталістичну класу. Політична влада краю в їх руках; це втримання робітничих мас в покорі і саухинності капіталісти мають: парламенти, суди, війська, поліцію, школи і церкви. Здається ся, що сего вже вистарчає, щоб правити краєм, тобто цілим населенням даного капіталістичного краю. Однак в сій капіталістичній машині не дістає се одной дуже важної шруби, власне вона є там, тільки я про ню не гадаю. Сею дуже важною шрубкою в капіталістичній машині є преса. Без неї не крутлю-б ся одіи но колісця капіталістичної машини. Если жесь своє рішення буржуазія хоче перевести в життя, то вона перше всего заадаляєть підготовку через пресу "публичну опінію". Вона рослише в своїй пресі, яка то та її нова затія і гарна річ, яка то буде вона корисна для всего населения краю, так її розмаює, що краще її не треба. На те вона має дуже високовеченні, а ще ліпше плачених редакторів, на те вона має величезну пресу, має газети в кождім місті і місточку цілого краю. А коли її захопило ся від нас дістає мільон доларів, а що до сего треба було мати сиритних людей, то українська чорна сотня вдала ся до агента-Жиди, зробила його великим українським патріотом і розпочала наступ на робітничі і фермерські кішели. Хто має старі числа "Українського Голосу" або "Канадійського Українця", то нехай загляне в них, а там найде виписану в честь того агента — Боера "патріотичну" літанію.

Хто став проти сего? Хто творив очі робітникам і фер-

мерам на сі "зделки" чорної сотні? Наша робітничая газета "Українські Робітничі Вістей". Наша газета отверто кинула в лице чорної сотні брехню, викрила її підлі заміри і вся справилась з мільоном доларів провадилась.

Чорна сотня ще й нині ліпше хоче бачити в Києві Пласудського з Петлюрою або Врангеля з Петрушевичем, ніж робітничо-селянську владу. Хто вясвітлив би перед робітниками і фермерами всю сю роботу, если-б не було робітничої газети? Це й нині чорна сотня збирала-б тут від робітників і фермерів гроші та слава-б петлюрівцям на армату, щобі вони могли йти разом з польською шляхтою руйнувати Україну, але наша робітничая газета стоїть їй поперек дороги. Тому то чорна сотня так відає на "Українські Робітничі Вістей".

А наша організація? А наші Робітничі Доми? А вся та провітнато-освідомляючая робота, яку дотепер зробили українські робітники в Канаді? Кому ми маємо се завдячувати, як не "Українським Робітничим Вістям"? Ажже-ж ми не посідаємо телефонів та телеграфів, щобі порозумівати ся між собою по цілій Канаді. А через свою газету, на її шпальтах ми порозуміваємо ся від Венувера на заході аж до Сидней на сході, від Едмонтону до Торонто. Четверта сторона "Українських Робітничих Вістей" майже виключно служить українським робітникам в Канаді для їх взаїмного переговорювання між собою в різних своїх справах.

А хіба через "Українські Робітничі Вістей" ми порозуміваємо ся тільки між собою в Канаді? Ні. Наша газета дучить ся з цілим пролетарським світом. На сторінках своєї газети ми говоримо з своїми братами на Радянській Україні. Завдяки "Укр. Роб. Вістям" наші голодуючі брати на Україні знають, що ми в сії далекій країні за них не забули. Бо наша газета розповідає про всі частячі свідати і вноси робітників знають про нас.

Ні, товариші. Ми не знаємо, не можемо зрозуміти, чим є для нас наша робітничая газета. Если-б наша газета замовкла, то і ми заніміємо. Ми, як організація, перестанемо існувати, ми будемо блудити, не знаючи нічого один з другого. Але сего не буде, не сміє бути. Если-б се стало ся, то тоді ми не варту будемо назви — класової свідомі робітники. Так довго як ми живемо, буде життя і наша газета, вона буде розвиватись на радість всім свідомим робітникам, а на побільше їх виробкам.

Отсею дорогою складаю на поклик т. Д. Лобая \$5.00 на пресовий фонд "Українських Робітничих Вістей" і разом викликаю зложити таку суму слідувочих товаришів:

- В Кенмор, Алта.: Гр. Кізему і Ткачука. В Смоки Лейк, Алта.: Бандурку. В Беверлей, Алта.: М. Демчука. В Едмонтон, Алта.: М. Шидловського, П. Марушка, В. Томяка і Н. Шпачинського. В Колгорст, Алта.: Ю. Виростика, Гр. Михайловського. В Гілкред, Алта.: Д. Васьока. В Белью, Алта.: П. Рошка. В Колмен, Алта.: Т. Гушула, С. Данилюка і П. Баранюка. В Гардвіл, Алта.: В. Лазарука. В Левой, Алта.: Ілю Семютюка. І. Клібановський.

Військова допомога Франції Польщі.

Французська допомога Рюльши до часу провадження війни винесли поза виеквіпованем армії Галера 327.000 крісів, 2.800 скорострілів, 48.000 револьверів, 518 мільонів крисових набоїв, 1.494 армат з 10 міль. 123 тисячами стрілів, 250 самоходів, 250 літаків, 24.000 коней, 30.000 тон фуражі і багато иншого дрібного технічного матеріялу.

РОБІТНИКИ СПІШАТЬ НА ПОМІЧ "У. Р. ВІСТЯМ"

Торонто, Онт.

На зазив т. Д. Лобая послідаю \$5.00 на пресовий фонд "У. Р. В." і викликаю зложити по \$5.00 слідувочих товаришів: В Віндзор, Онт.: В. Галаха. В Детройт, Міч.: Г. Богайчука, М. Геліча і П. Терлецького. В Кіченер, Онт.: С. Бабія, П. Зрадовський.

Ватерло, Онт.

На зазив тов. Н. Гуцалюка складаю на пресовий фонд "У. Р. В." \$5.00 і від себе викликаю зложити по \$5.00 слідувочих товаришів: В Ватерло, Онт.: Ф. Пичія, І. Шура і Н. Лоїка. В Кіченер, Онт.: Н. Бандрука, І. Басюка, О. Федорюка і П. Вербіцького.

Ваша організація? А наші Робітничі Доми? А вся та провітнато-освідомляючая робота, яку дотепер зробили українські робітники в Канаді? Кому ми маємо се завдячувати, як не "Українським Робітничим Вістям"? Ажже-ж ми не посідаємо телефонів та телеграфів, щобі порозумівати ся між собою по цілій Канаді. А через свою газету, на її шпальтах ми порозуміваємо ся від Венувера на заході аж до Сидней на сході, від Едмонтону до Торонто. Четверта сторона "Українських Робітничих Вістей" майже виключно служить українським робітникам в Канаді для їх взаїмного переговорювання між собою в різних своїх справах.

А наша організація? А наші Робітничі Доми? А вся та провітнато-освідомляючая робота, яку дотепер зробили українські робітники в Канаді? Кому ми маємо се завдячувати, як не "Українським Робітничим Вістям"? Ажже-ж ми не посідаємо телефонів та телеграфів, щобі порозумівати ся між собою по цілій Канаді. А через свою газету, на її шпальтах ми порозуміваємо ся від Венувера на заході аж до Сидней на сході, від Едмонтону до Торонто. Четверта сторона "Українських Робітничих Вістей" майже виключно служить українським робітникам в Канаді для їх взаїмного переговорювання між собою в різних своїх справах.

Ваша організація? А наші Робітничі Доми? А вся та провітнато-освідомляючая робота, яку дотепер зробили українські робітники в Канаді? Кому ми маємо се завдячувати, як не "Українським Робітничим Вістям"? Ажже-ж ми не посідаємо телефонів та телеграфів, щобі порозумівати ся між собою по цілій Канаді. А через свою газету, на її шпальтах ми порозуміваємо ся від Венувера на заході аж до Сидней на сході, від Едмонтону до Торонто. Четверта сторона "Українських Робітничих Вістей" майже виключно служить українським робітникам в Канаді для їх взаїмного переговорювання між собою в різних своїх справах.

Ваша організація? А наші Робітничі Доми? А вся та провітнато-освідомляючая робота, яку дотепер зробили українські робітники в Канаді? Кому ми маємо се завдячувати, як не "Українським Робітничим Вістям"? Ажже-ж ми не посідаємо телефонів та телеграфів, щобі порозумівати ся між собою по цілій Канаді. А через свою газету, на її шпальтах ми порозуміваємо ся від Венувера на заході аж до Сидней на сході, від Едмонтону до Торонто. Четверта сторона "Українських Робітничих Вістей" майже виключно служить українським робітникам в Канаді для їх взаїмного переговорювання між собою в різних своїх справах.

Ваша організація? А наші Робітничі Доми? А вся та провітнато-освідомляючая робота, яку дотепер зробили українські робітники в Канаді? Кому ми маємо се завдячувати, як не "Українським Робітничим Вістям"? Ажже-ж ми не посідаємо телефонів та телеграфів, щобі порозумівати ся між собою по цілій Канаді. А через свою газету, на її шпальтах ми порозуміваємо ся від Венувера на заході аж до Сидней на сході, від Едмонтону до Торонто. Четверта сторона "Українських Робітничих Вістей" майже виключно служить українським робітникам в Канаді для їх взаїмного переговорювання між собою в різних своїх справах.

Ваша організація? А наші Робітничі Доми? А вся та провітнато-освідомляючая робота, яку дотепер зробили українські робітники в Канаді? Кому ми маємо се завдячувати, як не "Українським Робітничим Вістям"? Ажже-ж ми не посідаємо телефонів та телеграфів, щобі порозумівати ся між собою по цілій Канаді. А через свою газету, на її шпальтах ми порозуміваємо ся від Венувера на заході аж до Сидней на сході, від Едмонтону до Торонто. Четверта сторона "Українських Робітничих Вістей" майже виключно служить українським робітникам в Канаді для їх взаїмного переговорювання між собою в різних своїх справах.

Ваша організація? А наші Робітничі Доми? А вся та провітнато-освідомляючая робота, яку дотепер зробили українські робітники в Канаді? Кому ми маємо се завдячувати, як не "Українським Робітничим Вістям"? Ажже-ж ми не посідаємо телефонів та телеграфів, щобі порозумівати ся між собою по цілій Канаді. А через свою газету, на її шпальтах ми порозуміваємо ся від Венувера на заході аж до Сидней на сході, від Едмонтону до Торонто. Четверта сторона "Українських Робітничих Вістей" майже виключно служить українським робітникам в Канаді для їх взаїмного переговорювання між собою в різних своїх справах.

Ваша організація? А наші Робітничі Доми? А вся та провітнато-освідомляючая робота, яку дотепер зробили українські робітники в Канаді? Кому ми маємо се завдячувати, як не "Українським Робітничим Вістям"? Ажже-ж ми не посідаємо телефонів та телеграфів, щобі порозумівати ся між собою по цілій Канаді. А через свою газету, на її шпальтах ми порозуміваємо ся від Венувера на заході аж до Сидней на сході, від Едмонтону до Торонто. Четверта сторона "Українських Робітничих Вістей" майже виключно служить українським робітникам в Канаді для їх взаїмного переговорювання між собою в різних своїх справах.

Ваша організація? А наші Робітничі Доми? А вся та провітнато-освідомляючая робота, яку дотепер зробили українські робітники в Канаді? Кому ми маємо се завдячувати, як не "Українським Робітничим Вістям"? Ажже-ж ми не посідаємо телефонів та телеграфів, щобі порозумівати ся між собою по цілій Канаді. А через свою газету, на її шпальтах ми порозуміваємо ся від Венувера на заході аж до Сидней на сході, від Едмонтону до Торонто. Четверта сторона "Українських Робітничих Вістей" майже виключно служить українським робітникам в Канаді для їх взаїмного переговорювання між собою в різних своїх справах.

Ваша організація? А наші Робітничі Доми? А вся та провітнато-освідомляючая робота, яку дотепер зробили українські робітники в Канаді? Кому ми маємо се завдячувати, як не "Українським Робітничим Вістям"? Ажже-ж ми не посідаємо телефонів та телеграфів, щобі порозумівати ся між собою по цілій Канаді. А через свою газету, на її шпальтах ми порозуміваємо ся від Венувера на заході аж до Сидней на сході, від Едмонтону до Торонто. Четверта сторона "Українських Робітничих Вістей" майже виключно служить українським робітникам в Канаді для їх взаїмного переговорювання між собою в різних своїх справах.

Ваша організація? А наші Робітничі Доми? А вся та провітнато-освідомляючая робота, яку дотепер зробили українські робітники в Канаді? Кому ми маємо се завдячувати, як не "Українським Робітничим Вістям"? Ажже-ж ми не посідаємо телефонів та телеграфів, щобі порозумівати ся між собою по цілій Канаді. А через свою газету, на її шпальтах ми порозуміваємо ся від Венувера на заході аж до Сидней на сході, від Едмонтону до Торонто. Четверта сторона "Українських Робітничих Вістей" майже виключно служить українським робітникам в Канаді для їх взаїмного переговорювання між собою в різних своїх справах.

Ваша організація? А наші Робітничі Доми? А вся та провітнато-освідомляючая робота, яку дотепер зробили українські робітники в Канаді? Кому ми маємо се завдячувати, як не "Українським Робітничим Вістям"? Ажже-ж ми не посідаємо телефонів та телеграфів, щобі порозумівати ся між собою по цілій Канаді. А через свою газету, на її шпальтах ми порозуміваємо ся від Венувера на заході аж до Сидней на сході, від Едмонтону до Торонто. Четверта сторона "Українських Робітничих Вістей" майже виключно служить українським робітникам в Канаді для їх взаїмного переговорювання між собою в різних своїх справах.

Ваша організація? А наші Робітничі Доми? А вся та провітнато-освідомляючая робота, яку дотепер зробили українські робітники в Канаді? Кому ми маємо се завдячувати, як не "Українським Робітничим Вістям"? Ажже-ж ми не посідаємо телефонів та телеграфів, щобі порозумівати ся між собою по цілій Канаді. А через свою газету, на її шпальтах ми порозуміваємо ся від Венувера на заході аж до Сидней на сході, від Едмонтону до Торонто. Четверта сторона "Українських Робітничих Вістей" майже виключно служить українським робітникам в Канаді для їх взаїмного переговорювання між собою в різних своїх справах.

Ваша організація? А наші Робітничі Доми? А вся та провітнато-освідомляючая робота, яку дотепер зробили українські робітники в Канаді? Кому ми маємо се завдячувати, як не "Українським Робітничим Вістям"? Ажже-ж ми не посідаємо телефонів та телеграфів, щобі порозумівати ся між собою по цілій Канаді. А через свою газету, на її шпальтах ми порозуміваємо ся від Венувера на заході аж до Сидней на сході, від Едмонтону до Торонто. Четверта сторона "Українських Робітничих Вістей" майже виключно служить українським робітникам в Канаді для їх взаїмного переговорювання між собою в різних своїх справах.

Ваша організація? А наші Робітничі Доми? А вся та провітнато-освідомляючая робота, яку дотепер зробили українські робітники в Канаді? Кому ми маємо се завдячувати, як не "Українським Робітничим Вістям"? Ажже-ж ми не посідаємо телефонів та телеграфів, щобі порозумівати ся між собою по цілій Канаді. А через свою газету, на її шпальтах ми порозуміваємо ся від Венувера на заході аж до Сидней на сході, від Едмонтону до Торонто. Четверта сторона "Українських Робітничих Вістей" майже виключно служить українським робітникам в Канаді для їх взаїмного переговорювання між собою в різних своїх справах.

Ваша організація? А наші Робітничі Доми? А вся та провітнато-освідомляючая робота, яку дотепер зробили українські робітники в Канаді? Кому ми маємо се завдячувати, як не "Українським Робітничим Вістям"? Ажже-ж ми не посідаємо телефонів та телеграфів, щобі порозумівати ся між собою по цілій Канаді. А через свою газету, на її шпальтах ми порозуміваємо ся від Венувера на заході аж до Сидней на сході, від Едмонтону до Торонто. Четверта сторона "Українських Робітничих Вістей" майже виключно служить українським робітникам в Канаді для їх взаїмного переговорювання між собою в різних своїх справах.

Ваша організація? А наші Робітничі Доми? А вся та провітнато-освідомляючая робота, яку дотепер зробили українські робітники в Канаді? Кому ми маємо се завдячувати, як не "Українським Робітничим Вістям"? Ажже-ж ми не посідаємо телефонів та телеграфів, щобі порозумівати ся між собою по цілій Канаді. А через свою газету, на її шпальтах ми порозуміваємо ся від Венувера на заході аж до Сидней на сході, від Едмонтону до Торонто. Четверта сторона "Українських Робітничих Вістей" майже виключно служить українським робітникам в Канаді для їх взаїмного переговорювання між собою в різних своїх справах.

Ваша організація? А наші Робітничі Доми? А вся та провітнато-освідомляючая робота, яку дотепер зробили українські робітники в Канаді? Кому ми маємо се завдячувати, як не "Українським Робітничим Вістям"? Ажже-ж ми не посідаємо телефонів та телеграфів, щобі порозумівати ся між собою по цілій Канаді. А через свою газету, на її шпальтах ми порозуміваємо ся від Венувера на заході аж до Сидней на сході, від Едмонтону до Торонто. Четверта сторона "Українських Робітничих Вістей" майже виключно служить українським робітникам в Канаді для їх взаїмного переговорювання між собою в різних своїх справах.

Ваша організація? А наші Робітничі Доми? А вся та провітнато-освідомляючая робота, яку дотепер зробили українські робітники в Канаді? Кому ми маємо се завдячувати, як не "Українським Робітничим Вістям"? Ажже-ж ми не посідаємо телефонів та телеграфів, щобі порозумівати ся між собою по цілій Канаді. А через свою газету, на її шпальтах ми порозуміваємо ся від Венувера на заході аж до Сидней на сході, від Едмонтону до Торонто. Четверта сторона "Українських Робітничих Вістей" майже виключно служить українським робітникам в Канаді для їх взаїмного переговорювання між собою в різних своїх справах.

Ваша організація? А наші Робітничі Доми? А вся та провітнато-освідомляючая робота, яку дотепер зробили українські робітники в Канаді? Кому ми маємо се завдячувати, як не "Українським Робітничим Вістям"? Ажже-ж ми не посідаємо телефонів та телеграфів, щобі порозумівати ся між собою по цілій Канаді. А через свою газету, на її шпальтах ми порозуміваємо ся від Венувера на заході аж до Сидней на сході, від Едмонтону до Торонто. Четверта сторона "Українських Робітничих Вістей" майже виключно служить українським робітникам в Канаді для їх взаїмного переговорювання між собою в різних своїх справах.

Ваша організація? А наші Робітничі Доми? А вся та провітнато-освідомляючая робота, яку дотепер зробили українські робітники в Канаді? Кому ми маємо се завдячувати, як не "Українським Робітничим Вістям"? Ажже-ж ми не посідаємо телефонів та телеграфів, щобі порозумівати ся між собою по цілій Канаді. А через свою газету, на її шпальтах ми порозуміваємо ся від Венувера на заході аж до Сидней на сході, від Едмонтону до Торонто. Четверта сторона "Українських Робітничих Вістей" майже виключно служить українським робітникам в Канаді для їх взаї